

P V I S

1 6 1 1

EX LIBRIS
ILLVSTRISSIMI VIRI,
DN. DAN. LVDOLPHI,
LIB. BAR. de DANCKELMANN,
S. REG. MAI. BORVSS. CONSILIARII
STATVS INTIMI, cetera,
BIBLIOTHECÆ ACAD. FRIDERICIANÆ
TESTAMENTO RELICTIS.

Ec. 50.

15
H Y M E N Æ V S
A L T O R P H I N Æ
A C A D E M I Æ,

In Nuptias Magn. V.

ANDREÆ KNICHEN IC.
& Cancell. Saxonici,

ET

CATHARINÆ VESEM-
BECIÆ, Nobiliss. & Lectiss.
Virginis.



N O R I B E R G A E,
Excudebat Paulus Kaufmann.

M D C,

E. [unclear]

ACADEMIA AL-
TORPHINA

Petro VVesenbecio V. C.
suo quondam Antecessori
desideratissimo S.



Ommoda qui quondam mea procu-
rare solebas
Industriâ fideque non vulgariâ,
Quem mea nunc etiam fors afficit, aspera sive
Seu læta nobis temperent Dii tempora:
Me quoque fas rursus tua tristia fata dolere;
Tuisque contrâ commodis lætarier.
Nunc igitur gnatæ ad tædas quem canto
hymenæum
Audi benignis auribus VVesenbeci.
Sic te donet avi venerando nomine gnata,
Nepotulisque neptibusque te auctitans,

MDC



AD NOBILISSIMUM
CLARISSIMUMQUE
VIRUM,

PETRUM WE-
SEMBECIUM, I. C. CON-
SILIARIUM SAXONICUM, DI-
CASTERII COBURGENSIS
PRAESIDEM & C.

DE Nuptiis filiae eius CATHARINAE,
virginis lectiss.

Cum Magn. & Cl. V.

D. ANDREA KNICHEN I. C.
Cancellario Saxonico,

E P O S

SCIPIONIS GENTILIS I. C.



*Am doti thalamisque vicens Pa-
schina propinqua
Virgo erat, & teneros oculis jacie-
bat amores:*

A 2

Impia

H Y M E N A E V S

*Impia queis corda, atque alpinis cotibus olim
 Asperiora virum capta, & mollita fuissent.
 Cuius leta sinu glaciale Terra rigorem
 Poneret, ac verno florum mutaret amidu.
 Ridenti cui mella ilex modo funderet omnis,
 Et Libyca puro stillarent nectare Syrtes.
 Illa ergo, illa obiit VESEMBECI aurea proles!
 Nec potuit dura cor illetabile Parca
 Flectere, ut exigua lucis mortalibus usum
 Prescriptum, viridi saltem concederet auro!
 Sed quid ego has autem tam festa in luce querelas
 Ordior? atque tuis, virgo pulcherrima, flammis
 Obduco tenebras raptæ, CATHARINA, sororis?
 Nec tamen hos penitus questus, hac carmina vobis
 Esse ingrata reor. cælo vos illa tuetur,
 Quam lugetis enim, stellanti candida veste,
 Latior, & vestris adcedit sancta choreis.
 Ne tua, ne illius conturbes gaudia lessu.
 Namq; mihi non mens finxit mea, vanave nuper
 Fama tulit, magni sed epistola lecta Parentis,
 Insolabiliter charam te flere sororem:
 Nec patri, atque pia luctu concedere matri.
 Sed moderare, precor, lachrimis animique dolori;
 Quæque instant, age: purpureis nitidissima frontem
 Cinge rosis, quamvis hyberna in frigora, semper
 Servatis tamen usque tibi. Quem suspicit omnis
 Saxonia, eximio fulgentem juris honore,
 Et nova pandentem doctis miracula chartis,
 KNICHIVS, in te unam defigit lumina leta,*

Unans

ALTOPHINAE ACADEM.

Unam suspirat, tibi deditus imminet uni.

Ille tuum contra decus est, dulcisque triumphus.

Namque licet veterum superent tibi nomina
avorum,

Quos armis vel honore togæ fama inclyta cælo

Extulit, & nigras Erebi vetat ire sub umbras;

Precipueque Patris laudes, memorandaq; virtus

Omnibus in terris, te insigni tollat honore,

Atque alias inter commendet gratia nymphas:

Haud spernenda tamen Sponsi lux addita tanti

Est tibi, jamque adeo geminato lumine fulges:

Iam clari matrona KNICHII diceris, & omnes

Præstingues stellas ceu fax exorta diei.

Desine virgineos, blandissima, desine lusus.

Nec tibi difficile hoc, animi dote aucta sagacis,

Caniciemque senum flavo meditata capillo.

O ego si possim vestros, pars infima quamvis,

Lucentes celebrare choros; sponsoque vetustum

Nomen amicitiae, & nostros renovare lepores,

Queis studia, & castæ maduerunt seria muse:

Palladii cum tecta Nicri coleremus, & illa

Carminibus docti juga fortunata MELISSI.

Quis VESEMBECII patris magno ære redemptum

Vel solum aspectum nolit, cui candida morum

Nota modo, verèque probi fuit oris imago?

Quem mihi nunc geminâ, ac diversa pectora cura

Cernere distractum videor cum conjuge fida:

Dum gnatam retinere domi, tam dulce senectæ

Præsidium cupiunt, genero dum tradere gnatam,

A 3

Quam

H Y M E N A E V S

*Quam pepigere boni, thalamis genialibus ardent.
 Alterno qualis fluctu maris unda relabens
 Ludit, & extremam refugit, vel lambit arenam.
 Verum agite, & solum fieri quodcumq; necesse est.
 Hoc solum optate, & pactos adstringite nexus.
 Tuque prior, tu Sponse, tuam jam vindica
 amatam,
 Iusque tibi, sic natura, sic more iubente,
 Dic catus, atque moras omnes incide paventi.
 Pugnatoque, suas prius ut quam Bruma qua-
 drigas
 Axe pruinoso referat nimbosque sonantes,
 Stirpe virili infans tibi subnascatur, & idem
 Donet avi V E S E M B E C I O per amabile nomen
 Virtutesque tuas numerosa in secula propaget.
 Hec precor, haec adhibe fortes in premia vires.*



E L E-



E L E G I A

CUNRADI RITTERSHVSI IC.

M Agne VV ESENBE CI, nostri decus
 amplaque secl
 Gloria, Iustitiae clare patrocinio,
 Quem fora, pensantem districtè juris & equi
 Arbitriis sanctis momina, suspiciunt:
 Ergo locare duas, non longo tempore natas,
 Deliciisq₃ tuis te spoliare potes?
 Pignoribusne orbare domum, & dimittere quibus
 Gaudia, quae soboles tam bona mille parit?
 AEs grave natarum poscunt patrimonia dotes,
 Quas praebere, patris spectat ad officium.
 Sed quid & hic sibi vult preposterus ordo locandi?
 Quando haec, nascendi conditione prior,
 Posterior reperit sponsum cui nubat; at illa
 Natu posterior, sponsa prior thalamum
 Ingreditur PASCHINA, suam anticipatq₃ sororem,
 Subsequitur fausto quam CATHARINA pede:
 Utraque deliciaq₃ ac spes utriusque parentis,
 Et solatiola ac presidia, atque mata
 Aetatis fulcrum, donec domus una fovebat
 Ambas. Nunc sed & haec & datur illa foras.
 Desine mirari, cuicumque haec attigit aures
 Fama: magis letis dic bona verba viris.

H Y M E N A E V S

Hæc etiam immotis fiunt connubia fatis :

*Nil quisquam hîc fieri dixerit absque DEO.
Illa quidem Aeterni est transcripta in fœdera
Sponsi,*

*Verè magna à quo dote beata viret,
Pascha sacrum ad Superos virgo Paschina cele-
Et mundana procul gaudia despiciens, (brans,
Divinis saturata epulis, decoratâque honore,
Lingua cui effando haud ulla satisfaciat.*

*Quisquamne in terras ipsam velit inde reverti?
Finge ut quis velit hoc: attamen ipsa neget.*

*Nempe ideo in tenera cœlo est etate recepta
Tâm citò, eam cœli quòd magis arsit amor.*

*Impatiens amor ille more fuit, ut solet omnis,
Séque rei acceptæ jungere amor properat.*

*Felix quam sponsus cœlestibus excipit ulnis,
Aeternique fovet fœdere conjugii!*

*Impius at, si quis temerare ea gaudia luctu
Intempestivòve, invidiâve velit!*

*Salve labe carens anima, & fruere omne per ævum
Sponso, cuius eras sanguine parta, tuo.*

*Tu quoque delicias ne te amisisse putato,
Aut solatiolum, aut præsidium senii,*

*Clare VVesenbecide, quo non ardentius alter
Dilexit sobolem, aut instituit melius*

*Arte bona genitor. Quin & tibi multiplicata,
Plenâque nunc demum gaudia crede tua.*

*Quam nunc amandas domui matronam aliena,
E patria inque viri præcipis ire manum,*

Tem-

ALTORPHINAE ACADEM.

Tempus erit quando, veluti cum fœnore largo
Semina, lata arctans horrea, reddit ager,
Sic tibi de gnata hac neptes dulcésque nepotes
Provenient, animi gaudia mille pii.
Túque adeò jam nunc matrona adsuesce vocari,
Que, CATHARINA, tuo tempore mater eris:
Pulcra & KNICHENIVM prestabis prole
parentem,
Saxonici cuius pendet ab ore Ducis
Aula, virúmque colit summo, quo est dignus, honore:
Cuius eris radiis tu quoque clara viri:
Conservésque genus seros vel ad usque nepotes:
Factaque anus quamvis, non videaris anus.
Iustorum & generi solitum benedicere numen,
In thalamis presens experiare tuis.
Nunc ad te, unde orsa est, mea tandem Elegia re-
vertit,
Clare W E S E N B E C I, & posse placere tibi,
Posse placere tuo genero (placuisse probatis
Laus est vera viris, iudicioque gravi)
Exoptat. Dulcor quòd si hic tibi visus amarus,
Haud aliter constat, scis bene, vita hominum.
Temperat his vicibus vitam D E V S: Ille paterna
Pocula defundit dulcia, amara, manu.
Ille sapit, qui sese ad nutum accommodat eius:
Et bene oportet huic cedere, quicquid erit.

Altorphii, Epiphania Domini,
Anno 1600.

A S O D E

H Y M E N A E V S



O D E A L C A I C A

MATTHIAE HVBNERI, IC.

Hæc Rône Musam, magne VESEMBECI,
Hübnerianam durities ea
Incessit, ut luctu bonove
Sola tuo nihil excitetur!

Exempla vatum SCIPIADAE æ mei
RITTERSHVSI, & permagnus amor meus,
Quo jure te observo lubensque,
Hoc prohibent sceleris piaculum.

Nam digna quamvis carmina quæ tuo
Adfectu utroque, quem tibi fors tulit
Divina, letis triste miscens,
Musa mihi mea nulla dicet;

Tam nempe *ἀμυστο* reddita ab artibus
Quas tracto dudum jam gravioribus.
Malo tamen nunc has doloris
Letitiæq; notas agrestes
Extare, quàm nullas, animi mei,
Qualis tuo adfectu ingeniatus est,
Exemplar ut sint quaecumque
Ex animo ingenuo profectum.

Mortemque Paschine doleo quidem
Quâ sympathiâ debeo maximâ,
Non quod vices eius dolorem,
Nam mage gaudia summa poscant.
Dum

AL TORPHINAE ACADEM.

Dum morte vitam perpetuam, & bonis
Felicitatis maxima & optima
Est adfluentem consecuta,
Nupta suo Emanueli IESU:
Ast quod parentes liquit amabilis
Ætatis ipso in flore. Sed id fuit
Par, moribus castam probamque
Connubio æthereo jugari.
Certè benigna hæc acta DEI optimi,
Tantummodo qui dimidium sibi
Paschinulam sumsit, reliquit
Dimidium tibi CATHARINAM,
Illancce acerbam, ast hanc benè nubilem,
Immo locatam tali equidem viro,
Questorie qui dignitatis
Nominis & propè singularis.
Que res dolorem abstergere maximè
Vel sola debet. quanta etenim, vides:
Hæc pristinam tandem reducat,
Letitiam, recreetque mentem.
Quod quò magis possit fieri, mea
Cum ceteris nunc vota, preces meas
Iungo tibi, Sponsis, tuisque ut
Connubium hoc bene vertat optans:
Concors sit & foetum sobole optimâ
Multaque semper, præterea adfluat.
Felicitatis commodis, que
Cuncta DEVS tibi largiatur.

I A M.

H Y M E N A E V S



I A M B I P V R I

M I C H A E L I S V I R D V N G I P . C .

QUID hoc putem, quid esse suspicer rei?
Redire quod vocata mi trecenties
Negat Camœna, lauriger negat DEVS,
Negat calorque pectori, poëticus?

Labra ecce Musico imbuisse nectare
Ferebar, atque equina quem excit ungula,
Eunte limfa pura ubi nitet vitro
Lacum bibisse: pocla sed modo aridus
Somniculose, opinor, ebibi Stygis.
Quid ista lentitudo vult Apollinis?
Quid iste mentis antea ignea tepor?
Querebar ista; prapete ecce se gradu
Et arcu & igne, penniger tulit puer,
Mihique ridibundus hæcce reddidit:
Tuo vacare ne otio aut negotio
Camœna posset, atque lauriger DEVS,
Mea ista culpa. namque & ipse segreget
Olympus en! flet orbis incolas Deos.
Sed hosce dulce distinet negotium
Procul sub axe frigido. gelata nam
Meo perurere igne corda gestiens
Dum ibi uricorda tela, dum faces paro,
Inire templa sedulum Dicæ tuor

Dicæq;

ALTOPHINAE ACADEM.

Dicāq; Palladōsque KNICHIVM meum
Meum ergo quisque vindicaverit sibi?
Mihiquo, iste jam asserendus est manu,
Meis quoque iste jam volo vacet sacris.
Satis datum Deabus. Aut ut antea,
Litare pergat, ipse dum meus fiet.
Et ecce verba cuspis approbat sequax,
Acuta cuspis, intimum hauriens jecur.
Perire coepit ictus inde, virginis
Rubris virentis ipse dum excubo genis,
Ocellisque vibro VVESEBECCIAE.
(Latere MAGNVS haud eam finit PATER)
Adest repente Phœbus, & novem Dea.
Lyram ille pulsat, haec concinunt melos:
Adest Olympi & omne coelitem decus:
Adestque Cypris ipsa fulgurans rosis.
Et ipse perbenignus hasce Iuppiter.
Tuens secundat usque & usque nuptias.
Ciere Delium ergo parce, dum interim
Studētque KNICHIO atque VVESEBECCIO.



ELE

HYMENAEVUS ALTORPH. ACAD.



E L E G I A

GREGORII PETRI

BERSMANI.

Sic ubi detonuit minitanti murmure
coelum,
Emicat evicta nube serena dies.
Sic quæ brumali torpebat frigore tellus,
Mox florum omnigeno picta colore viget.
Qui modo luctifico percussus vulnere mentem
Paschine flebas tristia fata tuæ,
Magne VVesenbeci, quam parcere nescia cuiquam
Spem mors abstulerat deliciâsque tuas:
Nunc tadas & festa paras Hymeneia letus,
Dum Catharina subit filia vincula tori,
Virginei illa decus cœtus, insignéque morum
Exemplum formæ non sine laude pari;
Quam sibi de multis delegit millibus unam
Knichius, in thalamos quam velit ire suos,
Knichius interpretes legum, Iurisque sacerdos,
Præsidiumque ingens, Saxonis aula, tuum.
Comprecor hæc stabilem tibi servet fixa tenorem
Leticia, haud ulla diminuenda die,
Paschine ut quantos cepisti morte dolores,
Huius connubio gaudia tanta feras.
Atque feres: luctum DEVS attenuare dolenti
Qui valet, à Paschina omnia leta dabit.

F I N I S.

Ja 2400

ULB Halle

3

003 919 226

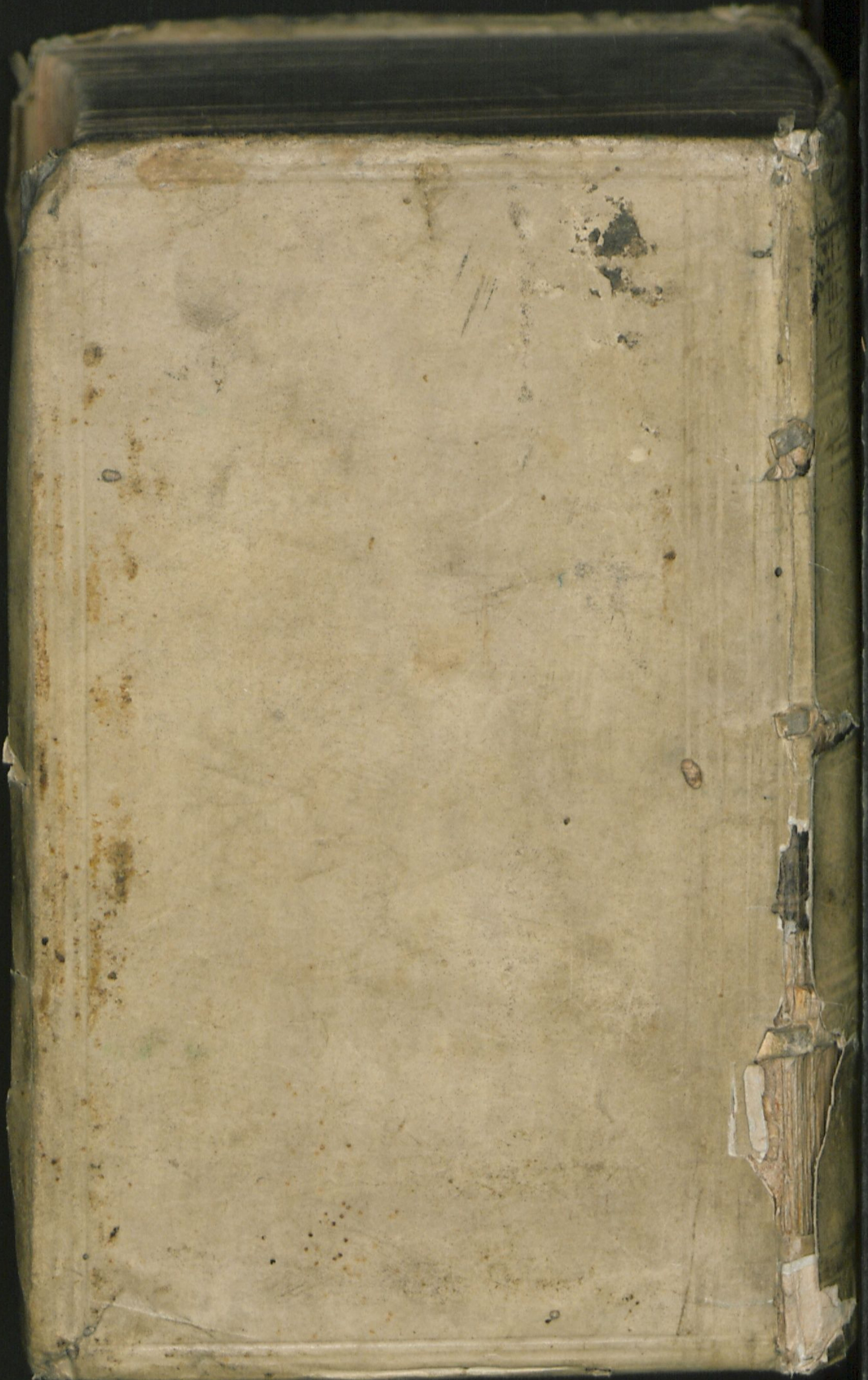


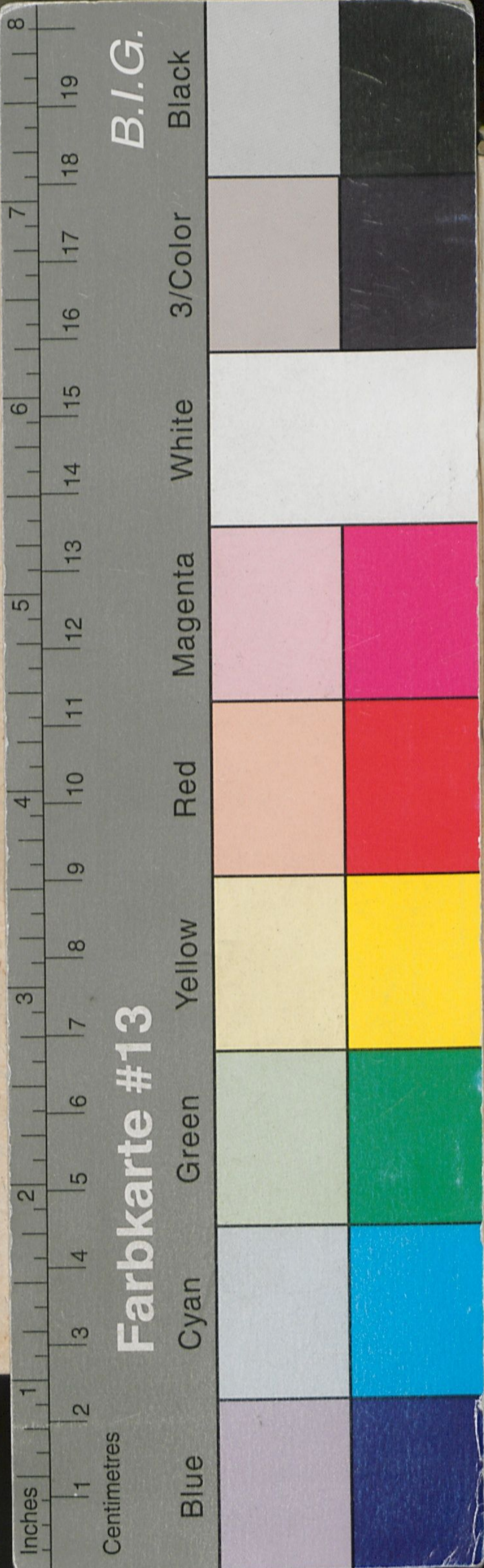
Sb.

WMT

me







15
H Y M E N Æ V S
A L T O R P H I N Æ
A C A D E M I Æ,

In Nuptias Magn. V.

ANDREÆ KNICHEN IC.
& Cancell. Saxonici,

ET

CATHARINÆ VESEM-
BE CIAE, Nobiliss. & Lectiss.
Virginis.



N O R I B E R G A E,
Excudebat Paulus Kaufmann.

M D C,